

<i>Т.Шевченко «Царі»</i>	<i>І.Котляревський П'єса «Наталка Полтавка»</i>	<i>Г. Кониський. «Воскресеніє мертвих» (Високий стиль)</i>	<i>Самійло Величко. «Сказання про війну козацьку з поляками» (Середній стиль)</i>	<i>Інтерлюдія до драми Г. Кониського «Воскресеніє мертвих» (Низький стиль)</i>
<i>Старенька сестро Аполлона, Якби ви часом хоч на час Придибали-таки до нас Та, як бувало во дні они, Возвисили б свій божий глас До оди пишно чепурної, Та й заходилися б обоє Царів абощо воспівать.</i>	<i>Н а т а л к а. Гріх вам над бідною дівкою глумитися; чи я вам рівня? Ви пан, а я сирота; ви багатий, а я бідна; ви возний, а я простого роду; та й по всьому я вам не під пару. В о з н ы й. Ізложенні в отвітних річах твоїх резони суть — тее- то як його — для любові ничтожні. Уязвленное частореченною</i>	<i>О б о ж е правосуде, создателю віков, Призирающий на вся діла человіков! Призри на Гіпомена і безчеловічна Діоктита, і увидь іх діла различна: Той от юності в страсі твоєм воспитанний, А сей от млада навик всяких злодіяний; Тот, что іміл, чрез труди іміл непрестанні; Сей, что імат, от татьби імат і обмани; Той посліднего нищим не жаліл укруха,</i>	<i>Чигринські обложенці, що були в такому тісному оточенні від турків, либонь, давали туркам із Чигрина міцний і з великою шкодою відпір, а найбільше сердюки й інші городові козаки, що, часто випадаючи з Чигрина до турецьких шанців, добре вже знали турків і чинили їм превелику біду й ущербок у бусурманських військах, так що бусурмани впадали у крайній відчай здобути Чигрин і сподівалися, що після прибуття на оборону</i>	<i>Циган (голодний жалується, что исти хочеть) Ох, исти, исти хвочу, панове, ратуйте. Хотя салом смажные губы пошмаруйте! Ох, запали, запали мои животини, А чим бы их покрепить — нема солонини! Егей, якая в свѣтѣ дорожнета стала, Что не выпросиш нѣгде и кусочка сала! Бачится, якбы покушав тоеи звѣрини, Оздоровѣв бы совѣм тоеи ж години. Немов бы то летить, летить, я[к] с неба, полтина, Доразу б оживила душу циганина. Ох, исти, пробу, исти! Без мал не звалюся, Бо хляв так, що ледво на ногах держуся. А еще як на тее и циганка хвора,</i>

	любовію серце, по всім божеським і чоловічеським законам, не взираєть ні на породу, ні на літа, ні на состояніє. Оная любов все — теє-то як його — ровняєть. Рци одно слово: "Люблю вас, пане возний!" — і аз, вишеупом'янутий, виконаю присягу о вірном і вічном союзі з тобою	А сей не любить бідних прощаков і духа; Тот иікоєй нікому не зділал обиди, Сей обидил братію, плем'я і сосіди; Паче же прочііх сего Гіпомена бідна Обрал, ограбил, знищил до рубя дослідна, Нині єще зверх того в узилищах мучать, Пока, время ізбравши, муками удручать. Боже! Ти правда вічна, твой нелицемірен Суд єсть, сам во всіх своїх ти словесіх вірені Ти ж обіщав всім воздать достойную міру.	Чигрина християнських військ доведеться ганебно втікати додому від Чигрина, як це сталось минулого літа. Однак, чинячи протягом усіх тих днів явний промисел над Чигрином, не занехаяли вони й таємного, бо, наче черви, що ховано риють землю, влаштовували шкідливі й досить пагубні підкопи під чигринські стіни, маючи надію досягти через них всеконечної руїни Чигрина, в чому вони, бусурмани, себе не одурили	А мордатого в мѣстѣ нема Бѣлозора, Щоб мене чим полѣчив. Я б не став за заплату, Еще б его залѣчив^А и самому кату. Так-то об том лѣкари, з рѣчи мнѣ припало, Не влѣчив бы вин мене, хіба б тѣлко сало. Да нѣгде его взяти, нѣкто з своей ласки Недужому ни салця не дасть, ни ковбаски! Бѣда без жинки! Коли б сама якомога Зволочилась из шатра циганка небога, Уже б вона чим-нибудь мене поратовала, Виворожила б гдєсь мнѣ хоть кусочок сала.
--	--	--	--	---